

Informacja Zespołu Prasowego Sądu Najwyższego

W kontekście argumentów prawnych, które pojawiają się w związku z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 marca 2017 r. (sygn. K 3/17) należy zwrócić uwagę, że:

- I. Zarówno Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej jak i ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (j.t. Dz.U. z 2016 r., poz. 1254 ze zm. – cyt. dalej jako u. SN) nie wymaga, aby w kwestii przedstawienia Prezydentowi RP kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego podjęta została „uchwała”. Oczekiwanie podjęcia przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego uchwały w tym przedmiocie nie znajduje zatem uzasadnienia normatywnego.
- II. Prowadzenie postępowania w przedmiocie wyboru kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego na podstawie uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie regulaminu wyboru kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jest konsekwencją dyspozycji art. 16 § 1 pkt 1 u. SN. Stanowi on, że do kompetencji Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego należy m.in. uchwalanie regulaminu wyboru kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego. Procedowanie przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego na podstawie wewnętrznego regulaminu stanowi w związku z tym ustawowy obowiązek Sądu Najwyższego.
- III. Uchwała z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie regulaminu wyboru kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego nie podlega ogłoszeniu w Monitorze Polskim z tego powodu, że takiego obowiązku nie przewidują stosowne przepisy, w tym ani ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 296 ze zm.), ani żaden przepis szczególny. Jej opublikowanie w Monitorze Polskim stanowiłoby tym samym naruszenie przepisów prawa. Inaczej przedstawia się kwestia uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie regulaminu Sądu Najwyższego (M.P. z 2003 r., nr 57, poz. 898 ze zm.), gdyż obowiązek jej ogłoszenia wynika wprost z art. 3 § 3 u. SN.

- IV. Uchwała z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie regulaminu wyboru kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego była każdorazowo udostępniana przez Biuro Prasowe Sądu Najwyższego. Zainteresowanie tym dokumentem było niewielkie i towarzyszyło zazwyczaj wyborom na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego. Argument, iż uchwała ta stanowi „tajną” i nieznaną społeczeństwu procedurę wyboru nie znajduje oparcia w rzeczywistości, albowiem zapoznać się z nią mógł każdy zainteresowany.

Trybunał Konstytucyjny bada przepisy prawa (reguły generalne i abstrakcyjne), a nie jego stosowanie wobec określonej osoby i w konkretnym przypadku (reguły indywidualne i konkretne).